

พระราชกำหนด

บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน

พ.ศ. ๒๕๔๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“บรรษัท” หมายความว่า บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์

(๒) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

“องค์การ” หมายความว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

“อบส.” หมายความว่า องค์การบริหารสินเชื่อบริษัทหลักทรัพย์ ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารสินเชื่อบริษัทหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“เงินกองทุน” หมายความว่า ทุนประเดิมของบรรษัทตามมาตรา ๕ เงินที่ได้จากการเพิ่มทุนตามมาตรา ๑๐ เงินสำรองและกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว ทั้งนี้ เมื่อหักผลขาดทุนที่เกิดขึ้นในทุกงวดการบัญชีออกแล้ว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

หมวด ๑

การจัดตั้งและเงินทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบรรษัทขึ้นเรียกว่า “บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน” เรียกโดยย่อว่า “บบส.” และให้เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ ให้บรรษัทตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๗ วัตถุประสงค์ของบรรษัทมีดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบธุรกิจรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ทุกประเภทของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ที่องค์การเห็นว่าไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ หรือที่ อบส. เป็นผู้จำหน่าย รวมตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้นเพื่อนำมาบริหารและจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป

(๒) ประกอบธุรกิจรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่มีการค้างชำระดอกเบี้ยตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปของสถาบันการเงินอื่นที่กองทุนเข้าถือหุ้นและมีอำนาจในการจัดการ

มาตรา ๘ ให้บริษัทมีอำนาจกระทำการต่างๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ของบริษัทตาม มาตรา ๗ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่างๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๒) ค้ำประกันหรือรับรอง รับอาวัล หรือสอดเข้าแก้หน้าในตั๋วเงิน

(๓) เรียกเก็บดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม และค่าบริการทางการเงินอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๔) กู้หรือยืมเงินในหรือนอกราชอาณาจักร

(๕) ออกหุ้นกู้ ตั๋วเงิน หรือตราสารแห่งหนี้

(๖) ลงทุนในหลักทรัพย์ของรัฐบาล หรือองค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

(๗) มีเงินฝากไว้ในสถาบันการเงินตามที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นและสมควร

(๘) กระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

มาตรา ๙ ให้กำหนดทุนของบริษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญสิบล้านหุ้นมีมูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท รวมเป็นทุนหนึ่งพันล้านบาท โดยบริษัทจะได้รับทุนประเดิมจำนวนนี้จากรัฐบาล และให้กระทรวง การคลังเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่บริษัทมีผลขาดทุนถึงจำนวนที่ทำให้เงินกองทุนของบริษัทลดลง เหลือต่ำกว่าร้อยละสิบของสินทรัพย์ทั้งสิ้น ให้บริษัทดำเนินการเพิ่มทุน

การเพิ่มทุนของบริษัทให้ทำได้โดยการออกหุ้นสามัญใหม่ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ให้บริษัทเสนอต่อประชาชนหรือบุคคลใดๆ ตามแต่บริษัทจะกำหนดให้เข้าซื้อหุ้นที่ระบุ ในวรรคสอง ตามเวลา วิธีการ และจำนวนที่บริษัทกำหนด และให้บริษัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้

มาตรา ๑๑ เงินที่ใช้หมุนเวียนในการดำเนินกิจการประกอบด้วย

(๑) เงินกองทุนของบริษัท

(๒) เงินกู้ยืมจากในและนอกราชอาณาจักร

(๓) รายได้ของบริษัท

(๔) เงินที่มีผู้มอบให้

หมวด ๒

คณะกรรมการและการจัดการ

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกหกคนซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และผู้จัดการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีที่มีการนำหุ้นออกขายแก่ประชาชนหรือบุคคลใดๆ ให้มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการตามมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น

มิให้นำมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ และกรรมการอื่น

มาตรา ๑๓ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นกรรมการ

(๑) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) เป็นข้าราชการการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) เป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของสถาบันการเงิน

(๕) เป็นหรือเคยเป็นลูกหนี้ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้

มาตรา ๑๔ กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของบรรษัทภายในกรอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เงินตอบแทน และค่าใช้จ่าย
- (๒) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การเงิน ทรัพย์สิน และการบัญชี รวมทั้งการตรวจสอบและสอบบัญชีภายใน
- (๓) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานและการดำเนินกิจการ
- (๔) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประเมินราคาสินทรัพย์และหลักประกันที่บรรษัทจะรับซื้อหรือรับโอน

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของบรรษัท

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้จัดการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ผู้จัดการต้องสามารถปฏิบัติงานเต็มเวลาให้แก่บรรษัทและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ การแต่งตั้งและถอดถอนผู้จัดการตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของกรรมการทั้งหมด

มิให้นำมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งผู้จัดการ

มาตรา ๑๕ ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของบริษัทให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของบริษัท และตามนโยบายหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกิจการของบริษัทที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการเป็นผู้แทนของบริษัท และเพื่อการนี้ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้กรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ในการรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน บริษัทอาจจัดให้มีการประเมินราคาสินทรัพย์นั้นโดยนิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจการประเมินราคาอิสระหรือผู้มีวิชาชีพที่ปรึกษาทางการเงิน ในการนี้ให้คำนึงถึงกระแสรายรับที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย และการรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ดังกล่าวต้องไม่เกินราคาตลาดหรือราคาประเมินกลาง

มาตรา ๒๒ การโอนและการรับโอนสินทรัพย์ ตลอดจนสิทธิจำนองสิทธิจำนำ หรือหลักประกันอย่างอื่น ให้บริษัทและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องบรรดาที่เกิดขึ้นเนื่องในการโอนและรับโอนสินทรัพย์หรือหลักประกันของสินทรัพย์ดังกล่าว

มาตรา ๒๓ การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของสถาบันการเงิน องค์กรหรือ อปส. ไปยังบริษัท และการโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทไปยังสถาบันการเงิน องค์กร หรือ อปส. ให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด ๓

การกำกับ การดำเนินงาน และการควบคุม

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของบริษัท เพื่อการนี้จะสั่งให้บริษัทชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน ตลอดจนส่งสอบสวนข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่บริษัทขอให้กระทรวงการคลังค้ำประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในหรือนอกราชอาณาจักร ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันเงินกู้นั้นได้ แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้ำประกันเมื่อรวมกับต้นเงินกู้ที่การค้ำประกันของกระทรวงการคลังยังค้างอยู่ต้องไม่เกิน

สิบสองเท่าของเงินกองทุนของบริษัทเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการค้าประกัน ตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด

การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวมของเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ในวันที่ทำสัญญา

หมวด ๔ การจัดสรรกำไร

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่บริษัทมีผลกำไร หลังจากหักผลขาดทุนสะสมออกแล้ว ให้จัดสรร ไว้เป็นเงินกองทุนของบริษัท จนกว่าเงินกองทุนของบริษัทจะมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของ สินทรัพย์ทั้งสิ้น ส่วนที่เหลืออาจจ่ายเป็นเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นและนำส่งเข้าเป็นรายได้ของแผ่นดิน ตามสัดส่วนของเงินที่ลงทุนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๕ การสอบและตรวจบัญชี

มาตรา ๒๗ ให้บริษัทวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้องและจัดให้มีระบบการควบคุม และตรวจสอบภายใน

มาตรา ๒๘ ให้บริษัทจัดทำงบดุลและบัญชีกำไรและขาดทุนทุกงวดหกเดือน

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือบุคคลอื่นเป็นผู้สอบ บัญชีของบริษัท ทำการตรวจสอบบัญชีรวมทั้งการเงินทุกประเภทและเสนอรายงานผลการตรวจสอบ บัญชีต่อรัฐมนตรี

มาตรา ๓๐ ให้บริษัทรายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบบัญชี ตามมาตรา ๒๙ รับรองแล้วต่อรัฐมนตรีภายในสี่เดือนนับแต่วันสิ้นงวดการบัญชีเพื่อรายงานให้ คณะรัฐมนตรีทราบ และให้รัฐมนตรีประกาศรายงานงบดุลและบัญชีดังกล่าวโดยเปิดเผย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ในการแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหา โดยการจัดตั้งองค์การของรัฐขึ้นเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินมาตรการดังกล่าวอย่างเป็นระบบตามแนวทางสากล จำเป็นต้องจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินดังกล่าวอันเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันจะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้